

Presentatie Toerustingsdag Member Care Nederland
15 november 2013
door Irene Blom, psycholoog bij InTransit

Echtparen in de zending

Geborgenheid

Samenvatting

Het vermogen je te hechten is cruciaal voor mensen. We weten allemaal hoe belangrijk het is dat kleine kinderen zich veilig kunnen verbinden. Er moet een ouder zijn die lichamelijk en emotioneel beschikbaar en responsief is. Allerlei onderzoek toont aan dat dit bijna net zo fundamenteel is als eten en drinken.

Een veilige hechting is een behoefte maar ook een noodzaak. Het biedt een buffer tegen de narigheid van het leven. God legt in de bijbel ook uit dat het niet goed is dat een mens alleen is. God is de God van de Verbondenheid. Hij legt in ons de behoefte aan intimiteit en geborgenheid. Hij is de eerste die ons een dergelijke relatie aanbiedt.

Dat alles geldt niet alleen voor kinderen, maar zeker ook voor ons volwassenen!

Elk mens is gevoelig voor hechtings-stress, signalen dat de (veilige) relatie met de ander onder druk staan. Mensen reageren op niets zo sterk als op scheiding, verlies en andere (mildere) tekenen van een afnemende verbondenheid. Veel van ons gedrag is daaruit te verklaren. Gedrag als terug trekken (met je mobiel of een krant), troost zoeken (achter de computer, in eten, in porno) of eisend, bozig zijn, hebben onder water een (hechtings)motief: accepteer me, waardeer me, toon me respect, geef me begrip!

Een zendingcontext doet een extra beroep op de echtpaarrelatie. Het zendingshuwelijk moet meerdere rollen vervullen. Waar in Nederland vrienden of familie een rol vervullen, moet de partner dit in het buitenland doen: minnaar, maatje, mede-opvoeder, vrije tijdsgenoot, luisterend oor, supervisor, collega en noem het maar op; alles in één. Het zendingshuwelijk moet dan ook stevig in elkaar zitten. Er moet genoeg 'eten en drinken' zijn; dat wil zeggen: er moet tegemoet worden gekomen aan onze hechtingsbehoefte. Geborgenheid is essentieel.

Onderzoek toont ook aan dat depressieve gevoelens in de zending vaak een relatie hebben met het missen van een supportieve huwelijksband.

Het is belangrijk zendingsechtparen te stimuleren met elkaar aan de praat te

gaan rondom vragen als:

- Kan ik op je rekenen?
- Kan ik erop vertrouwen dat mijn emoties jou iets doen?
- Weet ik dat jij me in mijn waarde laat en dichtbij me blijft?

Aan de slag gaan met deze vragen kan middels het schrijven van een brief aan elkaar, of het kan onderdeel zijn van een voorbereidings- of debriefingsweekend. Deze vragen moeten in ieder geval niet plompverloren gesteld worden, maar ingebed zijn in voldoende tijd, ambiance en ruimte. Het vraagt om kwetsbaarheid, en kan voelen als risico nemen naar elkaar.

Essentieel is ook dat het mag staan in een context van de geborgen relatie met God. Vraag je (samen) Hem vergeving? Acceptatie? Nabijheid?